

schappij«, som begge foruden med Gummi og Kaffe ogsaa handler med Rotan, Bomuld, Harpiks og andre Skovprodukter.

Desuden ejer Palembang i »De Industrieele« et stort foretagsomt Firma, der ved Siden af Maskinværksted og Skibsbyggeri ogsaa driver en stor Jærn- og Staalhandel foruden en Is- og Lemonadefabrik.

Jeg vil hermed slutte i Haabet om, at den ærede Læser gennem disse spredte Bemærkninger har faaet et, er det ogsaa kun et svagt, Indtryk af Palembangs Topografi og Betydning som Handelsstad og af de store Fremtidsmuligheder, som dette for største Delen endnu jomfruelige Land byder for alle, der vil og tør risikere noget.

Om Mulighederne for permanent Beboelse i de meget tørre Egne i Australien.

Baseret paa Prof. Griffith Taylor's Artikel i „Sydney Morning Herald“, den 15de Januar 1921.

Af

fhv. Direktør Rud. Helms.

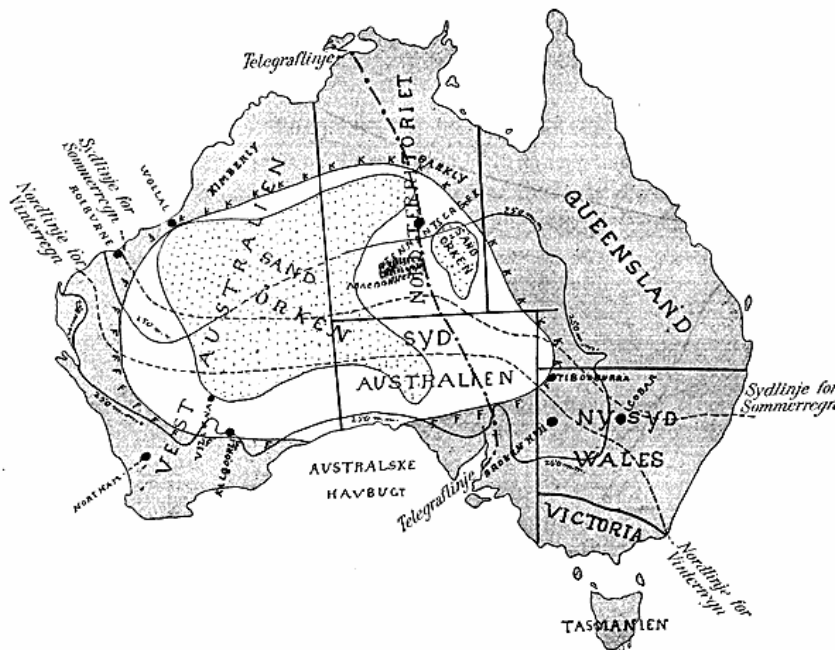
Er der »Ørken« i Australien? — Mange siger »Nej«. Ligesom ved andre omstridte Spørgsmaal, afhænger det ogsaa i dette Tilfælde af, hvad der forstås ved »Ørken«, og Geografer definerer Begrebet som »en Region med et aarligt Regnfald af omtrent 250 mm eller mindre, hvor Agerdyrkning er umulig, og hvor en meget sparsom Befolkning kun kan finde Beskæftigelse ved Kvæg- og Faareavl«.

Da Australien er beliggende baade i den tropiske og den tempererede Zone, og Regnen saaledes i Hovedsagen falder henholdsvis om Sommeren og om Vinteren, spiller Fordampningsforholdene en stor Rolle og influerer Plantevæksten meget, hvadenten man taler om Kulturplanter eller Græs. I det tørre Indre, med mindre end 200 mm Regn er Fordampningen beregnet til at være 2743 mm om Aaret.

En anden Faktor er den Lunefuldhed, hvormed Regnen falder i visse Egne i Modsætning til andre Egne med samme Nedbør, hvor Regnen er til at stole paa i de forskellige Maaneder.

Disse Faktorer maa der tages Hensyn til, naar man drøfter Mulighederne for Udnyttelse af Land.

Betragter man nu Forholdene i de forskellige Stater, ser man straks, at Syd Australien med sin mere tørre Beliggenhed aldrig kan blive jævnbyrdig med Ny Syd Wales med Hensyn til Landbrug.

Nord Territoriet med sine værdifulde Græsgange maa, paa Grund af sin Beliggenhed, vente paa Udviklingsmuligheder, til de øvrige Stater er saa tæt befolkede, at Trangen til nyt Land gør sig gældende. Den udmærkede Plads, Queensland indtager, er bemærkelsesværdig, og lover en større Udvikling end nogen af de andre Stater, og med Hensyn til Totalangivelserne ser vi, at omtrent en Tredjedel af Australien er »Ørken«, dersom vi anvender Geografers Definition af Ordet (se Kortet).

Nedenstaaende Tabel viser i store Træk Regnfaldets Fordeling i Australien:

	Tempereret		Tropisk
	Mere end 250 mm.	Under 250 mm.	Mere end 250 mm.
Ny Syd Wales. Kv. Kilom.	689000	117000	
Queensland. » »	655000	155000	930000
Vest Australien. » »	395000	1282000	858000
Victoria. » »	229000		
Syd Australien. » »	161000	824000	
Tasmanien. » »	68000		
Nord Territoriet. » »		359000	998000
Total	2197000	2737000	2786000

Lad os nu betragte Værdien af Regnfaldet i fire velkendte Regioner: Northam (V. A.), Roeburne (paa Nordvest Kysten), Tennants Creek (N. T.) og Cobar (N. S. W.). Alle disse Steder har det samme aarlige Regnfald, nemlig 380 mm, og dog er Mulighederne for Beboelse højst forskellige.

I Northam falder Regnen næsten udelukkende om Vinteren (se Kortet), og hvad der er endnu vigtigere, Nedbøren er mere stabil end paa noget andet Sted i Australien; det viser sig da ogsaa, at Northam er Centret i et fortrinligt Hvedebælte. I Roeburne falder Regnen om Sommeren, Fordampningen er stor, og Regnen falder tilmed uregelmæssig, derfor er Agerdyrkning umulig. Noget lignende kan siges om Tennant's Creek, som har en aarlig Fordampning af 2500 mm. Cobar ligger i Udkanten af det østlige Hvedebælte, men da Regnen er fordelt ligelig Aaret rundt, kommer en stor Del deraf ikke Vinter-Hveden tilgode.

Den væsentligste Afgrøde i de mere tørre Egne er foreløbig, og vil længe vedblive at være, Hvede. Naar undtages de stærkt hvedeproducerende Kystregioner med høje Regnfald i det sydlige Queensland og det nordlige Ny Syd Wales, dyrkes Hvede for Øjeblikket udelukkende i Vinterregns Bæltet, hvori hele den sydlige Del af Australien er beliggende (se Kortet).

Spørgsmaalet er nu, hvor langt ind i Landet, i de stedse mere og mere tørre Egne, kan Hvededyrkingen finde Sted? Den klimatiske Grænse har vist sig, at være en aarlig Nedbør af 250 mm. (se Kortet). Denne Grænselinje gaar gennem Egne, der netop har 250 mm. i Hvededyrkningsperioden April—Oktober, og ingen nævneværdig Hvede kan dyrkes i ret meget tørrere Egne. Der fortælles om

gode Hvede-Afgrøder i Egne med mindre end 250 mm, men Undersøgelserne har vist, at dette er fejlagtigt eller skyldes ganske specielle Forhold.

Naar man derefter ser paa Mulighederne for Kvæg- og Faareavl i de meget tørre Dele af Australien, hvor Agerdyrkning i ethvert Tilfælde for Øjeblikket er umulig, saa er disse meget lovende. Det er forbavsende at se, hvor faa, der realiserer, i hvor høj Grad Kvæg- og Faareavl drives paa Arealer, der egner sig til Agerdyrkning.

Faktisk er det, at der af Total-Antallet af Kvæg, Faar og Heste, kun findes 2% paa den Tredjedel af Australien, som har mindre end 250 mm. Regn om Aaret. Baae Kvæg og Faar trives i visse Egne af Vest Australien med kun 200 mm. Regn, medens de ikke trives i mange andre Egne med større Nedbør. Grunden til denne Uoverensstemmelse skyldes geologiske Forhold: En stor Del af Central Australien (se Kortet) er dækket af Sand, som den sydøstlige Passat fyger sammen i lange parallelle Højderygge, i Reglen med en halv Kilometers Afstand fra hinanden. Disse Sandklitter, omtrent 15 Meter høje, indtager et Areal af omtrent halvanden Million Kvadrat-Kilometer, altsaa en Femtedel af Australien; de er sandsynligvis dannede af fine Partikler af de i Øst-Australien udstrakte Ørken-Sandsten, som forvitret er blæst mod Vest. De er sparsomt bevokset med spredte Spinifex-Græstotter, som i Lavningerne staar tættere, og her findes ogsaa hist og her forskellige Eucalypter, samt tætte Akaciekrat (Mulga) etc.

Den nordlige Del af denne Sandørken strækker sig ind i Regioner med mere end 250 mm. Regn, men permanent Kvægavl er ikke desmindre umulig, da Regnen om Sommeren er meget uregelmæssig, medens Fordampningen er enorm. I de først omtalte Egne i Vest-Australien, hvor Faareavl drives med 200 mm. Regn, er Vinterregnen den gældende, og Fordampningen meget mindre.

I de vestlige Dele af disse Sandørkener er Regnfaldet tilstrækkeligt til, at Vand samler sig i Sænknings (Lerpanner) og ligeledes tæt under Jordoverfladen, hvilket muliggør, at Kvægflokkene kan drives gennem disse magre Egne, men Kvægavl med permanent Beboelse er foreløbig umulig. Fra Kimberley til Villuna er der yderligere gravet Brønde med bestemte Afstande for at danne en permanent Rute til Græsning.

Ligesom Mulighederne for Agerdyrkning gennem Nedbøren er bleven fastsat ved Grænserne

for Hvedekulturen, saaledes kan Grænserne for permanent Beboelse i de tørre Egne antydes ved Hjælp af Indergrænserne for permanent Kvæg- og Faareavl. I det nordlige Australien trænger Kvægavl frem til Ørkenen, i det sydlige er det Faareavl, der gør sig gældende, omendskønt Kvæg ogsaa findes her i de mere klippefulde Egne.

Paa Arealer, hvor færre end 4 Stykker Kvæg kan opdrættes pr. 5 Kvadrat Kilometer, er permanent Kvægavl udelukket; paa Kortet er i store Træk Grænselinjen for Kvægavl med permanent Beboelse mærket K K K K, den strækker sig fra Wollal V. A. til Barkley Tableland, og derfra sydpaa henimod Broken Hill. Hvad angaar den sydlige og vestlige Grænse for permanent Beboelse, hvor Faareavlen er det gældende, kan der kun være Tale herom i Egne, hvor mindst 20 Faar kan opdrættes pr. 5 Kvadrat-Kilometer. Den nuværende Grænse for saadan Tæthed er, i store Træk, angivet paa Kortet med F F F F, og den gaar fra Tibooburra (N. S. W.) rundt til den Australiske Havbugt, og fra denne forbi Kalgoorli op til Wollal paa Nordvest-Kysten.

I Centralbjærgene, Macdonnell Ranges, (tæt ved hvilke Telegraflinjen findes, der løber tværs igennem Australien fra Syd til Nord) findes lidt permanent Kvægavl, man regner c. 30,000 Stk. Kvæg og c. 10,000 Faar.

Selv om Kvæg- og Faareavl vil blive forøget i disse tørre Egne, kan man ikke vente, at der

nogensinde vil kunne udvikle sig en nogenlunde tæt Befolkning indenfor de Regioner mærket K K K K og F F F F. Herfra maa maaske undtages nogle Minebyer, som muligvis vil vokse op i Tidens Løb.

Omendskønt saavel Hvededyrkning som Heste-, Kvæg- og Faareavl fluktuerer i høj Grad i Australien, kan det dog være af Interesse at anføre, at allerede i 1910 var der 27,000 Kvadrat-Kilometer under Hvede, og Antallet af Heste var 2 Millioner, Kvæg 11 Millioner og Faar 92 Millioner.

Ovenstaaende Artikel peger henimod den rationelle Udvikling af Australien, der allerede forlængst er begyndt, men som i den nærmeste Fremtid vil ske i stedse stigende Grad. Kolonisationen af Australien, som begyndte i Kystegnene, er hovedsagtelig iværksat ved en stadig stigende Heste-, Kvæg- og Faareavl. Bestræbelserne gaar nu ud paa, at trænge disse uhyre Flokke bort fra de Egne, der er begunstiget af frugtbar Jord og rigeligt Regnfald, længere ind i Landet til Regioner, uskikkede til Agerdyrkning, og heri samvirker saavel »the Commonwealth of Australia« som de enkelte Stater, idet Indvandring efter stor Maalestok nu er under Opsejling. Lidt efter lidt bliver de store Arealer, som nu bruges til Kvæg- og Faareavl, enten tilbagekøbt fra de private Ejere, eller erhvervede fra Statens Lejere, efter hvilket de bliver udstykket til mindre Landbrugere. Kun paa den Maade kan Australien absorbere de Skarer af Indvandrere, som nu ventes.

Om Ederfuglene i Kap York-Distriktet.

Af

Peter Freuchen, Thule.

Det er utvivlsomt, at Ederfuglen har en stor økonomisk Betydning for Beboerne omtrent i hele Grønland. Der klages ofte over den stærkt iøjnefaldende Aftagen af deres Antal, og ofte er der i den Anledning fremsat Forslag til Fredning for at bevare dem.

Medens man paa Island og Færøerne er naaet dertil for lang Tid siden, at det overhovedet er forbudt at skyde Ederfugle, vil en saadan Lov være uholdbar i Grønland, og jeg tror heller ikke, at den

behøves. Jeg skal kort antyde hvorfor. Som bekendt yngler Ederfuglen i større Antal kun paa ensomme Smaaøer, og der skal derfor særlige Naturforhold til for at tiltrække den. I Grønland yngler den derfor kun i større Mængder i Kap York, Upernivik, Egedesminde og Godthaab Distrikter. Det er derfor disse Steder, at eventuelle Fredningsbestemmelser vil være paa sin Plads. Om Vinteren trækker de fleste til Sydgrønland og findes her i uhyre Mængder, og udgør en væsentlig Del af Befolk-